

הגודר מן המבושל

פרק ששי נדרים

דלי ליפחא. הגביה המחללת שהיה יושב עליה: ואמר ליה לשלוהא. דלול לביתיה: פני מאי ליפחא. ראה כמה עשיר ים לי שגשגה לו גם ונתמלא כל אותו מקום זבובים: ואיפונסובים ליה כסיווא. ביומא המורק: סוס גנו בי סינבא. הו ישינס בין התבן שלא היו להם כרים וכסתות: קא מנקיט ליה תורה אור

סינבא מן מווייה. היה מלקט התבן מווייה משערו: אי הו לי רמינא לך ירושלים דרבנא. אם יהיה לי סופוק שחטשער אנשא לך ירושלים של זהב בתי נפש שמויירח בכל ענייני ירושלים וייינו דלמרינן במסכת שבת (דף נט). עיר ירושלים של זהב כדעבד ליה רבי עקיבא לנביתיה: אתא אליהו קרא אבבא וכו'. עבד הכי משום קורת רוח להן דלדידה לא היה לו אפילו תבן כמו להם: שפיר עבדי לך אבבון. דלמרינן מנכסיה: קרא דלול דמי לך. שאול גרוב ממך ועוד שמעתיך בחלמטת חיות שהרי הנימך כמה שנים (י): יודע לדיק נפש בהממו. אילן דלמרינן תלמידי הו ידעך דרי עקיבא הוה וזמרה ליה דלול מיתגביא בעיניה ואלו דלמרינן דלול הוה דעבד אלא הכי קא אמרה דלדיק לא מבוה לאנשאי: שלי ושלכס שלה הוה. על ידה הוה כל מה שלמרינן: מן שיה מיני איפתר רבי עקיבא מן כלבא שבוט. דספליג ליה בכנסיה: ומן אילנא דספינתא דכל ספינתא עבדין ליה מן פנינא. עושין להן (ח) אילן (אותו) עשין של איל ואית דגרסי מין עיליאל) הו עושין כמין לאן של עץ והו עומים בו כספס: אנשיה על כיון ימא. ששכו לאותו איל על שפת הים ומלאו רבי עקיבא: ומן גוואל. היבה: ארבעט זווי לספונאי. ליורדי הים לרווח: איינו לי מדטס. הביאו לי סוס דבר: (ס) פרגל עליה. ימחין ארומני עליו עד שגבול לך יתר: דוימנא חרא טבעט ספינתא. וכל ממוגא דהוה בספינתא הוה מונח בההוא גוואל: ומן מטרונותא. שפעס אחת האורכו חכמים ממון הרבה לבית המדרש ושגירו אח ר' עקיבא אלל מטרונותא אחת וזה ממה ממון גדול וכשנתנה לו אמרה לו מי יהיה לי ערב שתפרע לי לזמן קבוע אמר לה מי שתפרע אמרה לו הקב"ה והים שהיה ביניה על שפת הים אמר לה ר"ע כן יהיה כשהגיע הזמן חלבה ר"ע ולא היה יכול להביא הממון ולאת אחת מטרונותא על שפת הים ואמרה רבש"ע גלוי ודוע בתרפא ר"ע וכו' לו אלל הוה ממון שהחזירה לו נתעשר ר"ע: ומן

דלי ליפחא. מחללת: חזי מאי איכא. מעשה נכסים הוא נקיט: **מן מווייה.** היה מלקט התבן משערו: רמינא לך ירושלים דרבנא. חכשט של זהב שירושלים מלוייר בה וכו' עבד לה כדאיתא בפרק במה אשה (שבת דף נט): **אתא אליהו ארמי להון כלשנא.** כדי לנחס אותה ולהראות להם שיש עניינים ויתר מהם: **דלול דמי לך.** שאינו דומה לך ממשפחה חשובה כמוך: **ואת ליפחא.** שלא היו לה בגדים ראויים: **יודע לדיק נפש בהממו.** יודע הוא זה שלמרינן בשבילי. שלי ושלכס שלה הוה. תורתי ומורכס בשבילה הוה שנתה לי ענה למיזל לבי רבי אילא דספינתא. בכל ספינה היו עושין דמות איל מעץ לנחס ולכיון שפחא הספינה קלה כהליכתה כחיל והו מלאין אותו דיגרי זהב: ומן גוואל. חובה העשירה להגניע בטובה ממון הספינה כדלמרינן (ר"ה ג) בי גוואל דרממנא לשון אורג: ומן מטרונותא. פעס אחת הזרנו ר"ע ותלמידיו מעות והלכו אלל מטרונותא אמרה לו לר"ע הרני מלווה אותך וזהו הוה אתה ליה והקב"ה ויס ערבינך דבבר קבט ליה זמן לפרעון וכשהגיע זמנה הלכה אותה מטרונותא על שפת הים אמרה רבש"ע גלוי ודוע לפנדך שר"ע חולה ולא היה צידו לפרעון חובו ראה שאתה ערב בדבר מיד נקשתית בתו של קיסר ונטלה ארגו מלא אבנים טובות ודיגרי זהב וזרקת לתוך הים והים הביאחו במקום שהיה אחת מטרונותא יושבת על שפת הים מיד נטלה אותו ארגו והלכה לה, לוינים בתרפא ר"ע וכו' לו אלל הוה ממון שהחזירה לו נתעשר ר"ע: ומן

עבדין ליה (ז) מין עינא וימנא חרא אנשיה על כיון ימא אתא הוא אישכחיה. **גוואל דוימנא חרא התיב ארבעת זמני** לספונאי אמר להו אייתי לי מדעים ולא אישכוו אלא גוואל על כיון ימא אתיה ליה אמרו ליה (ז) יעביד מרנא עליה אישתבח דהוה מלי דיגרי דוימנא חרא טבעת ספינתא (ז) וכולי עייסקא הוה מחית בההוא גוואל ואישתבח בההוא וימנא (רמן) דסרוקיה (ז) מטרונותא ומן

דלי ליפחא. פיזיש הגביה המחללת ואתר שימנא שם מעות הכנסה: גמי בזיכנא. מחמת שונו: מנקט ליה סינבא. ממנה שאלתו לו בשערו: רמינא לך ירושלים דרבנא. וכן פעס כדאיתא בשבת (דף נט): דלול דמי לך. אינו רחוי והטון לך: אילנא דספינתא. כל הספינות עושין להם איל של זהב: ומן מטרונותא. פעס אחת האורכו תלמידיו רבי עקיבא למעט לבט אלל מטרונותא ללווח ממנה אמרה להם איני תלמתי אמר לה רבי עקיבא למעט לבט אלל מן חת חפלה שאמין לך עבד אמרה לו מי שאמר והים העולם ויס כדגול וכשהגיע הזמן מהלך זה עקיבא ולא הא אמרה רבש"ע היום מלה רבי עקיבא עבדך והוה המיך ערב לי מה פשה הקב"ה באותו היום נכסיים בת קיסר ונטלה קופפא מלואה כסף וזהו וסיביל ליה ונפלה אותו לאותו מקום ונטלה אותו ומלאה בה ממון גדול וכשהגיעה רבי עקיבא בא אללה ואמר גלוי וידוע לפני מי שאמר והים העולם שגלויי באותו הזמן עבדו הכי כל ממון צדי וסיפדה לו כל המעשה והכיסומו בבית נגזים ונתנה לו ממטת גזולות:

* בחובות ק"ך כ"ג - ג' אגרות
כחובות ס"ג (פ"ג) מה שיש
וכן י' ט' ט' ט' ט'
ס"ב ל' ד' פ"ה

[בכחובות לוח וכן משמע כינות ס"ג: ע"ס]

פי' הרא"ש
דלי ליפחא. הגביה המחללת ואתר על הגס שילש שם מעות: דלכנא שבוט. שפיר גדול היה כדאיתא בפרק הניקיון (גיטין דף נ"ו): רמינא לך ירושלים דרבנא. אם יהיה לי סופוק שחטשער אנשא לך ירושלים של זהב בתי נפש שמויירח בכל ענייני ירושלים וייינו דלמרינן במסכת שבת (דף נט). עיר ירושלים של זהב כדעבד ליה רבי עקיבא לנביתיה: אתא אליהו קרא אבבא וכו'. עבד הכי משום קורת רוח להן דלדידה לא היה לו אפילו תבן כמו להם: שפיר עבדי לך אבבון. דלמרינן מנכסיה: קרא דלול דמי לך. שאול גרוב ממך ועוד שמעתיך בחלמטת חיות שהרי הנימך כמה שנים (י): יודע לדיק נפש בהממו. אילן דלמרינן תלמידי הו ידעך דרי עקיבא הוה וזמרה ליה דלול מיתגביא בעיניה ואלו דלמרינן דלול הוה דעבד אלא הכי קא אמרה דלדיק לא מבוה לאנשאי: שלי ושלכס שלה הוה. על ידה הוה כל מה שלמרינן: מן שיה מיני איפתר רבי עקיבא מן כלבא שבוט. דספליג ליה בכנסיה: ומן אילנא דספינתא דכל ספינתא עבדין ליה מן פנינא. עושין להן (ח) אילן (אותו) עשין של איל ואית דגרסי מין עיליאל) הו עושין כמין לאן של עץ והו עומים בו כספס: אנשיה על כיון ימא. ששכו לאותו איל על שפת הים ומלאו רבי עקיבא: ומן גוואל. היבה: ארבעט זווי לספונאי. ליורדי הים לרווח: איינו לי מדטס. הביאו לי סוס דבר: (ס) פרגל עליה. ימחין ארומני עליו עד שגבול לך יתר: דוימנא חרא טבעט ספינתא. וכל ממוגא דהוה בספינתא הוה מונח בההוא גוואל: ומן מטרונותא. שפעס אחת האורכו חכמים ממון הרבה לבית המדרש ושגירו אח ר' עקיבא אלל מטרונותא אחת וזה ממה ממון גדול וכשנתנה לו אמרה לו מי יהיה לי ערב שתפרע לי לזמן קבוע אמר לה מי שתפרע אמרה לו הקב"ה והים שהיה ביניה על שפת הים אמר לה ר"ע כן יהיה כשהגיע הזמן חלבה ר"ע ולא היה יכול להביא הממון ולאת אחת מטרונותא על שפת הים ואמרה רבש"ע גלוי ודוע בתרפא ר"ע וכו' לו אלל הוה ממון שהחזירה לו נתעשר ר"ע: ומן

ג' אגרות
כחובות ס"ג (פ"ג) מה שיש
וכן י' ט' ט' ט' ט'
ס"ב ל' ד' פ"ה

[בכ"ג לוח]

בכתיבן ערך ספק אוחות ימשיאלים קרנים ורובלמי סימן דסקריא